

Øjeblik. Men jeg ønsker blot at præcisere min Modstand mod enkelte af de stillede Ændringsforslag.

Ændringsforslag Nr. 1 til § 1 indfører en ny Opfattelse af, hvad der skal forstaaes ved Gæstgiveri. For Købstædernes og Københavns Vedkommende skal Gæstgiverborgerskab kun give Ret til at skænke for dem, der bo paa Hotellet, medmindre der lejes Værelser til privat Brug. Naar man altsaa kommer kørende ind fra Landet til en Gæstgivergaard, hvor man plejer at spænde fra, kan man ikke gaa ind paa Gæstgivergaarden og drikke en Kop Kaffe, medmindre man først faar det lavet saaledes, at man lejer et Værelse til privat Brug, ellers maa man ikke nyde noget, men man maa gaa hen paa en Beværtning. Den ærede Ordfører (Kvist) sagde, at i Købstæderne var der Beværtninger nok, men naar man kommer kørende ind med sin Kone og sin Familie og tager ind paa et Hotel og spænder fra, kan man ikke faa noget at spise og drikke, medmindre man laver det Proformaværk at leje et Værelse, ellers maa man henvises til at gaa hen paa en Beværtning et andet Sted i Gaden. Det kalder jeg et underligt Omsvøb, som jeg vil fraraade. Paa Landet maa der tillige beværes for de tilrejsende. De, der komme rejsende indenfor en Afstand af en Mils Omkreds, maa ikke komme ind paa et Hotel og et Gæstgiveri eller et Afholdshotel og drikke en Kop Kaffe. De kunne kun faa det, hvis de bo $\frac{1}{2}$ Mil længere borte, og man tvinger derved Gæstgiveren til at løse Beværterbevilling. Jeg forstaaer ikke, hvorfor det skal vanskeliggøres Folk at komme ind paa en Gæstgivergaard og nyde nogle Varer der, idet de kun maa have Lov til det, naar de komme langvejs fra, saa at de kunne sige, at de bo der om Natten. Det sker jo baade paa Land og i By, at man opholder sig i ganske kort Tid paa Gæstgivergaarden. For Byernes Vedkommende kan jeg forstaa dette Forhold, thi der vil man tvinge alle Gæstgivergaarde til at tage Beværternæring, men hvordan det bliver paa Landet, forstaaer jeg ikke. Thi der kan man ikke nyde noget, undtagen man bor paa Gæstgiveriet om Natten, eller man lejer et Værelse for ganske kort Tid. Jeg synes, at det ikke er andet end Omsvøb og Ulejlighed. Hvis der f. Eks. kommer en Mand rejsende til København og bor paa et Hotel, og han saa har Familie eller nogle Venner, der komme og besøge ham, bliver Forholdet det, at de, der besøge ham, ikke maa kræve noget ind, hvorimod han nok selv maa kræve noget

ind. Den ene kræver ind, og den anden nyder. Det er umuligt for Værten at kontrollere det. Man fører Lovgivningen ind i en Umulighed og chikanerer Værterne. Ude paa Landet skulle vi efterhaanden bort fra dette, at Gæstgivergaardene have Lov til at beværte alle, og det har der ogsaa været Stemning for i Udvalget, men man har ikke faaet det udtrykt. Man har ment, at ude paa Landet kendte Folk hinanden, men det gør man virkelig ikke. En Mand kan i vor Tid ikke kende Befolkningen i to Mils Omkreds og knap nok indenfor en Mils. Værten kender maaske nok de fleste af Kommunens faste Beboere, men han kender ikke de nye Svende, Karle eller Landvæsenselever, der kunne være komne. Den Slags Bestemmelser kunne ikke opretholdes, og det er meningsløst at opstille dem. Jeg mener, at til Gæstgivernæring paa Landet skal der være knyttet Ret til at sælge ogsaa til andre end rejsende, altsaa ogsaa til Folk, der bo indenfor 1 Mils Omkreds.

Med Hensyn til det nye Forslag, der gaar ud paa, at Bevillingen ikke maa gives paa længere Tid end 5 Aar, maa jeg sige, at jeg tror, det er en uheldig Bestemmelse. Jeg ved ikke, hvorledes det gaar i Byerne. I Byerne er der saa mange Beværtninger, at det ikke gør noget, om der bliver en mere eller mindre, og synes man ikke om den ene, kan man gaa til den anden. Men hvorledes vil Forholdet blive paa Landet, hvis man kun kan faa Bevilling paa 5 Aar? Der er ingen, der paa Landet kan drive Gæstgiveri, naar det kun er for 5 Aar ad Gangen. Folk kunne ikke være tjente med at indrette Lokaler, købe Inventar o. s. v., naar de vide, at de kun have Bevillingen for 5 Aar. Det vilde have til Følge, at det kun blev daarlige Folk, der søgte Bevillingen, og vilde medføre daarlige Forhold i det hele taget. Derfor er jeg enig med ærede Medlemmer, der have foreslaaet at stemme imod dette Ændringsforslag.

Jeg kommer dernæst til de Ændringsforslag, der ere stillede om at faa Afstemning i Byerne. Jeg har Gang efter Gang hævdet i Udvalget, at jeg ønsker, at By og Land kunde blive ligestillede paa dette Punkt. Jeg indser ikke, hvad Grund der er til, at man i en Mængde Smaakøbstæder, der ofte ere mindre end Byer ude paa Landet, skal have særlige Rettigheder. I vor Lovgivning tage vi ellers Sigte paa saa vidt muligt at slette Skellet mellem By og Land. Jeg husker, da jeg i forrige Aar sad i Udvalget om folkevalgte Borgmestre, hvorledes man stærkt hævdede, at man